Trektocht van 11 t/m 17 mei 2019: Betuwe (Linge) de Alblasserwaard en de Krimpenerwaard

Zaterdag 11 mei: af en toe zon en zo'n 15 graden.
Om 7.15 uur was er al veel activiteit bij de kanoloods. 10 kano's werden op de kanotrailer geladen. De bagage werd over 4 auto's verdeeld en om 7.30 uur gingen: Albert, Atte, Jan, Leo, Leo, Marleen, Mient, Roelof, Siep en Sjouke, uitgezwaaid door de achterblijvers, richting de camping in Rumpt. De reis liep voorspoedig en om 10.30 uur stonden de 1e tentjes al op de minicamping "De Pit". Een prachtige camping met appelbomen en goede voorzieningen. We mochten 's avonds gebruik maken van een overkapping om nog wat na te praten. Deze keer had Jan geen trektocht kunnen uitzetten maar verplaatsten we ons met auto's. Na de tocht moesten dan de auto's en de kanotrailer weer opgehaald worden. Zo vertrokken we rond 11.00 uur met 3 auto's naar Tiel. Bij camping "Aan de Linge', na de stuw, zijn we in de kano's gestapt.
De rivier de Linge is de langste rivier in Nederland. Ooit was dit een woeste stroom. Nu meandert hij traag door het landschap van de Betuwe. Voor Geldermalsen zat nog een stuw die we moesten passeren. We moesten hier 'klunen' en hebben hier onze lunch genuttigd. De meanderende Linge was prachtig en met afwisselende natuur. Je kon op veel plaatsen over het land kijken. Het viel op dat er veel jonge watervogels waren, vooral jonge Meerkoeten en jonge Futen. Helaas af en toe een paar jonge wilde eenden. Deze laatste groep heeft het moeilijk om de jongen groot te brengen.

Hebben de Futen en de Meerkoeten de jongen vaak op de rug mee, de Wilde Eenden laten de jongen maar zwemmen met gevolg dat ze een prooi zijn voor de roofdieren (vogels en vissen). Twee keer zijn we een zonnende schildpad tegen gekomen. Het zijn uitheemse dieren en je verwacht ze hier niet.

De Linge liep voor een deel langs de 'Betuwelijn'. Voor ons een mooi onderwerp om even over te praten. We wisten dat het een duur project was en dat het nog niet efficiënt gebruikt wordt. Maar dit zijn de cijfers: De Betuwelijn is een goederenspoorlijn tussen Rotterdam en Duitsland. De aanlegkosten van de Betuweroute, zoals het spoor officieel heet, vielen met 4,7 miljard euro ruim twee keer zo hoog uit als vooraf was gedacht. Er rijden ieder jaar 20.000 treinen over de Betuweroute. Iedere trein trekt een lading vergelijkbaar met 56 vrachtwagens.

Het Nederlandse traject tussen Rotterdam en Zevenaar is 172 kilometer. Het Duitse traject tussen Zevenaar en Oberhausen is 73 kilometer en is nog niet klaar.

Rond vijven waren we bij de brug tussen Beesd en Rumpt waar we uit moesten stappen. Maar ja, wat is nu een geschikte plaats om uit te stappen? Overal langs de Linge stonden bordjes met 'privé terrein'. Aan de overkant was wel een geschikte uitstap maar dan moesten we wel een eind met de kano's op de karre tjes omlopen. Op een gegeven moment zijn we bij een hoge vlonder uitgestapt maar ja dan zit er nog een deur op slot. Na deze horde genomen te hebben waren we rond 17.30 uur op de camping. Na een warme douche gingen we naar Beesd om een restaurant te zoeken. De 1e die we tegen kwamen was een Italiaans restaurant 'Jammo Já'. Het was er erg druk en er was geen plaats voor 10 personen. Toen we weer buiten stonden kwam de eigenaar naar ons toe. We mochten wel buiten zitten. De temperatuur was onder tussen al onder de 10 graden gedaald en het zou 's nachts zelf rond de 0 graden worden. We sloegen het aanbod van de Engels sprekende eigenaar af. Wel hebben we voor de volgende dag gereserveerd. Hoe dat is gegaan lezen jullie in het volgende stuk. We zijn doorgelopen en kwamen bij de Chinees. Het was een verouderd pand en ook binnen was het aftands. Er zaten 2 mensen in het kleine restaurant. De bediening was blij dat er nog 10 gasten kwamen. We hebben hier heerlijk gegeten zonder bijverschijnselen. De bediening was gastvrij en vriendelijk. Zo rond tienen waren we weer op de camping en hebben onder het genot van een berenburger de dag nog even, onder de overkapping, geëvalueerd. Tegen elven zijn we, voorbereid op een koude nacht, de slaapzak in gekropen.

Mient

Zondag 12 mei:

Deze dag varen we van Beesd naar Gorinchem, 29 km een mooie afstand maar niet de langste.

We hebben weer mooi weer, dan is het prettig wakker worden op camping "de Pit". Het eerste nachtje slapen is goed bevallen. Leo M stimuleert nog met wat oefeningen om de armen en rug los te maken en de dag kan beginnen.

Daarvoor moeten de kano's eerst 1,5 km naar het water toe geduwd worden, nog een aardige klus. Intussen gaan er een paar autoś met trailer richting Gorinchem, want van daar gaan we weer terug naar deze fijne camping.

Roelof verliest de borgpen van zijn kanokar, en komt daar na 1,5 km duwen pas achter. Wonderlijk genoeg lag hij dicht bij de camping waar hij hem zomaar terug vond. Het wiel was er helemaal niet afgelopen. Dit in tegenstelling tot Leo W, die zich langs de brug naar beneden wilde laten rollen. Maar rollen werd buitelen en zo kwam hij aan het water, zonder letsel en jawel zonder borgpen. Bijna tegelijk riepen ze: Ik mis een borgpen.

Maar gevaren kon er weer worden, in die mooie Linge. Onderdeel van de hollands waterlinie, een verdedigingswerk uit de 18e eeuw. In Asperen valt daar veel over te zien. Wij zien vooral de oude gemetselde wallen.

De rivier was even mooi als de eerste dag, wel bleek er hoe verder we kwamen meer scheepvaart. In Leerdam werd dat nog duidelijker. Dit oude stadje is natuurlijk bekend om zijn Glasblazerij. Daar

kwamen we ook langs. Maar onze interesse ging meer uit naar “Kiky aan de Linge”. Een leuk restaurantje in de stadsmuur van Leerdam. De koffie was er erg lekker, maar ook de worteltaart!

Leerdam uitvarend las ik een mooi gedicht geschreven op de brug:

Dobberend

Ik laat mijn gedachten

Meegaan op de stroom

De rivier slokt mijn zorgen op

En zal ze kilometers later

Uitstromen in de zee

Zo ver gaan we niet, wel via dorpjes naar Gorinchem. Daar varen we langs de korenmolen en oude gebouwen door het centrum richting Waal. Voor de sluis aldaar eindigd onze tocht over het water.

De autoś staan klaar en na opladen gaat het terug naar Beesd om weer te genieten tussen de appelbomen. In de avond wandelen we met lege magen naar Beesd. Verwachtingsvol stappen we binnen bij “Jammo Ja”. Het zag er wat sjiek uit, de gasten ook. Ik voelde dan ook wel een paar ogen in mijn nek bij binnenkomst. Ja, en als er sjiek gegeten wordt dan zijn de magen niet snel gevuld. En als het dan ook nog lang duurt voor je een bordje voor je hebt staan? En na wachten geen beloning, maar een flinke teleurstelling. Het gerechtje was snel weggewerkt. En wat doe je dan als je honger hebt. Snel naar de shoarmatent iets verder op. Gelukkig nog open en zo kwam het nog goed. Jammo Ja was voor ons een dikke Jammo Nee!!!

Maar gelachen hebben we wel, en dus een leuke avond.

Leo Witjes

Maandag 13 mei:

We vertrekken van minicamping De Pit, in Rumpt. Camping met mooie fruitbomen en ergens in de verte een snelweg. Onze eerste stop is ,op het plein met winkels, in het centrum van Beesd,. De voorraad moet aangevuld worden.. Dan is er ook nog even tijd ,om bij de bakker te gaan zitten voor koffie en thee en zo.. Dan verder met onze karavaan, boottrailer en auto's, naar Giessenburg, camping Slingeland. Op het achterste gedeelte van de camping mogen we onze tenten neer zetten. De man had het nog over een cirkel, maar dit lukt ons maar slecht, het werd weer een soort mislukte cirkel.

We hebben het er wel eens over, maar dat vraagt om meer oefening. Als het zo ver is dat de tenten opgezet kunnen worden, dan is iedereen wat druk met zichzelf. Mijn opdracht is om de tent in de buurt van het stoompunt te plaatsen. De lengte van het snoer bepaalt de afstand, zodat er weer van alles opgeladen kan worden. De belangstelling voor mijn plek is dan ook gezellig groot. Leuk plekje hier met uitzicht over de weilanden.

Kano,s klaar maken, voor eerst een wandeltocht via een smalle polderweg, en dan door een knobbelig weiland naar het water.

We varen over de Giessen langs Overslingeland richting Noordeloos. Net als gisteren verbazing over de prachtige en grote villa,s langs het water. Voor Noordeloos is het even verkennen of we het watertje naar het poldergemaal kunnen nemen en of daar overgedragen kan worden. Dat lukt ons. Even slepen door een weiland en dan bij een wat schuin aflopende oever weer te water. We gaan onder de N214 door en komen dan in grutto land. Wat een heerlijke ouderwetse weilanden hier met bloemen en vogels, en geluiden. Als klap op de vuurpijl nog een hele bijzondere boerderij. Daar is een knappe architect mee bezig geweest. Mooi groot huis met passende schuur. Dat mocht wat kosten daar, maar dan heb je ook wat. De ganzen hier zijn ook niet zo blij met ons. Ze vluchten het weiland in met een hoop kabaal, maar de nog hele kleine jongen kunnen dat niet. Ook het onderduiken hebben ze nog niet geleerd. Wel proberen ze op de kajak te klimmen maar dat is ook te hoog gegrepen. Er wacht ons nog een uitstap via een brandnetel rijke oever, bij een boerderij.

Mooi bord hier, over symbiose, met de tekst; Alleen ga je sneller, samen kom je verder. Is ook wel wat op ons van toepassing zit ik te bedenken.

De wielen er onder en lopen. We zijn in de buurt van Goudriaan. Na het kruispunt komen we weer uit bij een heel mooi smal watertje, met knotwilgen en bloemen en brandnetels. Leuke kleine bruggetjes zijn hier, maar niet erg hoog, noem het maar laag. Ieder maakt zijn keus, voor wat een geschikte plek is om in te stappen, voor of na dat lage bruggetje, of vanaf het bruggetje. Dan verder tussen de lisdodde en mooie oevers, met zicht op gewone huizen langs het water. Heel mooi watertje, ben even de naam kwijt. In

Goudriaan er uit en overdragen. Te water bij de brug, met zicht op een restaurant dat vandaag gesloten is. Er wacht ons een lang recht kanaal, langs de N216. We hebben de wind mee. Dan komt Pinkeveer weer in zicht en slaan we af richting camping.

Nog even sjouwen met de kajaks voor we op de camping zijn. Tijd voor koffie van eigen hand en douchen. We gaan met de auto's naar Gorinchem om te eten. De keuze valt op de Gasterij. Prima plek.

Leo Mos.

Dinsdag 14 mei:

The lord of the ring.

Vandaag vertrekken we vanaf camping slingeland in Pinkeveer voor de langste tocht van deze vakantie. 32 km, en dit is incl. bagage omdat we voor twee dagen heen en terug naar een andere camping in Oud Alblas gaan. De dag begint voor mij te vroeg en ben nog niet goed wakker, want ik ben bij het vertrek mijn auto sleutels kwijt. Zal wel ergens inzitten, maar er is geen tijd meer om alles weer door te zoeken. De auto niet afgesloten achterlatend, maar ach in een plaats met de naam Pinkeveer moet dit kunnen toch?
We varen eerst richting Goudriaan, waar we net voor de plaats, links afslaan de “dwarsgang” op. Een eerste stop voor een bakkie koffie doen we in de luwte van een molen, want het is nog fris als je stil zit. Na een plasje gaan we weer verder en varen we ‘’ de groote of achter waterschap ’’ in. Een lange maar zeker ook mooi kanaal richting Kinderdijk. Hier aan gekomen genieten we van al die molens die er zeer mooi bij staan. Heb je in Giethoorn de chinezen, hier heb je een invasie van Japanners. Ach, ook leuk om te zien. En wij ook weer voor hen. Iedereen tevreden toch.

Na een kleine pauze hervatten we weer de peddeltocht om het laatste stukje naar de camping te varen, wat voor sommige nog lang genoeg was.. Aangekomen op de camping wat in de winter als ijsbaan fungeert, worden we bijna weer weggestuurd door een vaste campinggast die niet van onze komst afwist. Volgens mij heb je overal wel van dit soort gasten, gewoon negeren. Iets later worden we wel zeer hartelijk welkom geheten door de camping beheerster, een jonge vrouw die dit als vrijwilliger doet, maar het ook zeer goed doet. Konden we een dag van te voren al het ontbijt bestellen voor de komende ochtend, ook zorgt ze er voor om Atte met de auto naar het restaurant “de kat in de wilg” te brengen. Plus dat het restaurant Atte weer terug naar de camping brengt. En dit was niet omdat hij vervelend was. Maar gewoon gratis topservice. Tja, en dan het restaurant. Op een poster op de camping al aangeprezen door een jonge blonde mädchen, gaan we met grote honger aan de wandel van 1 kilometer naar het restaurant.

Hier aangekomen worden we zeer goed bedient door twee leuke dames, waar ons helaas wordt vertelt dat de jonge dame op de poster hier niet meer werkt. Ondanks dit hebben we toch zeer lekker gegeten. Wat wel enige verbazing opwekte, was het servet wat opgerold in een grote ring zat. Deze ring gaf bij sommigen een plezierige/pijnlijke gedachte, waarbij de dame in ons gezelschap ons kon vertellen dat er wel raardere dingen voorkomen op de eerste hulp. Zo leer je dus nog ieder dag weer iets, dat je de dingen moet gebruiken voor datgene waar ze voor bedoeld zijn. Terug komend op de camping nog een klein afzakkertje, en zie daar, de autosleutels in de jaszak. Alweer een dag goed voorbij.

Siep.

Woensdag 15 mei:

Van Oud Alblas naar Pinkeveer.

We zijn weer vroeg op om de boel weer op te breken, en alles moet nu in de kano passen. Maar eerst hebben we ons ontbijt in de ruime kantine van de schaatsclub. Zitten we ook een keer comfortabel te eten. Sjouke heeft broodjes via de beheerster van de camping besteld en die worden uitgedeeld. Als extra zijn er gekookte eieren mee besteld. Dit was een heel goed idee van Leo Mos!

Als alles in de kano's is geladen, vertrekken we. Eerst worden we nog bij de eerste brug op de foto gezet door de beheerster, dat is voor de WEB site van de ijsclub.

De tocht gaat langs een lange rechte sloot met aan weerszijden bebouwing. Eerst is de bebouwing vrij gevarieerd, met vaak zeer luxe woningen met alles erop en eraan, daarna volgt meer de traditionele bebouwing.

De eerste overdraging is in het dorp Molenaarsgraaf, bij de uitstapplaats is veel hondenpoep. Omdat het inmiddels middag is geworden, houden we ook direct maar onze lunchpauze.

We peddelen verder over de Graafstroom tot aan de overdraging in Vuilendam, kort daarop is nog een derde overdraging in Ottoland. Via de Ottelandsche Vliet, de Kromme Elleboog en de Peusumsche Vliet komen we aan in Giessenburg. Vlak bij de brug gaan we uit de kano voor onze tweede pauze.

Daarna varen we naar de boerencamping in Pinkeveer. Een mooie route!

Daar aangekomen moeten we eerst weer door het hoge gras met de kano's naar de camping lopen, kano's leeghalen, bagage in de auto, kano's opladen en rijdend via de veerpont over de Waal komen we aan op de camping in Stolwijk. De camping is aan

de sobere kant met weinig sanitair en voorzieningen.

Na installatie gaan we eten in restaurant De Nieuwe Polderkeuken, iedereen heeft er heerlijk gegeten! We waren er de enige gasten. Na een wandeling zijn we terug op de camping en we duiken snel in ons tentje, want het is al weer behoorlijk afgekoeld..

Roelof

Donderdag 16 mei:

Het Loetbos

Toen we rond 7.00 uur wakker werden was het heerlijk weer: de zon scheen en er stond nog geen zuchtje wind. We konden heerlijk voor de tent in de zon ontbijten, wat een lekker begin van de dag!

In de trekkershut achter ons zat een echtpaar uit Amsterdam; ze bleken lid van een kanovereniging daar en boden ons meteen aan dat onze waterkokertjes ook wel in hun hut aan de stroom konden. Dit was al de tweede keer dat mensen op deze camping ons heel hartelijk benaderden; gister had onze Duitse buurman ons spontaan een flesje bier aangeboden.

Naast de tenten was een prima wal waar we konden instappen, en vandaaruit hadden we verbinding met het kanoknooppunt netwerk in de Krimpenerwaard. Deze camping lag dus hartstikke geschikt voor ons.

De campinggasten zagen ons instappen; toen Leo Mos zijn kano in het water legde zette een mevrouw grote ogen op en vroeg: “Gaat ú ook mee??” Leo zijn dag kon meteen al niet meer stuk.

De eigenaresse van de camping had ons aangeraden om eerst naar Stolwijk te varen en daarna naar de afslag richting knooppunt 8 ; maar toen we een kilometer gevaren hadden en bij die afslag waren bleek, dat route 8 niet toegankelijk was vanwege het broedseizoen. Dus we maakten rechtsomkeert en volgden alsnog de route die Jan had uitgezet.

Voorbij Stolwijk kwamen we een landje tegen met heel veel weidebloemen. Het kleurde er paars van. Terwijl Leo Mos en Mient dat aan het bewonderen waren serveerde Leo Witjes ons Haagse hopjes, met zijn peddel als dienblad. Waar je een peddel al niet voor kunt gebruiken!

We voeren verder, voor de wind, maar de zon verdween, de wind begon te waaien en het werd koud. Na een uurtje hielden we koffiepauze bij een geschikt uitstappunt, naast een vistrap. De polder aan de andere kant van de kade had een ander waterniveau, de vistrap vormde de verbinding. We maakten de pauze maar niet te lang, want in de boot met een anorak was het prima te doen, maar buiten de boot was het gewoon koud.

Een stuk verder op de route richting het Loetbos moesten we onder een brug door, maar daar lag een schot achter de brug als vuilkering. Dus we moesten overdragen?? Had Jan eigenlijk niet zo gepland, stond ook niet aangegeven. Sjouke was als eerste uit de boot en droeg zijn kano over de weg naar de andere kant. Maar zie daar: de buurman schoot als een haas zijn huis uit en vertelde ons dat het schot open kon. We konden dus gewoon doorvaren. Opnieuw hartelijkheid? Ik moet er wel bij vertellen dat die buurman net zijn tuin nieuw had aangelegd, dus misschien zag hij het zwerk drijven.

We kwamen in een lange poldervaart, met een stuk of wat lage bruggetjes. Eén van die bruggetjes bleek voor mij te laag, en de wal was erg drassig. Maar Jan was al uitgestapt, ik zette vaart scheef de wal op, en Jan trok mij met kano en al verder de wal op. Hilariteit bij de rest van de groep natuurlijk. Het was een overdraginkje van de eerste categorie, om in wielertermen te spreken.

We kwamen vlakbij het Loetbos, waar we over moesten dragen naar een ander boezempeil. En zowaar: daar kwamen we een andere kanovereniging tegen, waar we een poosje mee hebben staan praten.

Na een kort stukje Loetbos kwamen we bij een picknickplaats met een soort cafetaria, dat natuurlijk net op donderdag gesloten was. Maar dat mocht de pret niet drukken, we konden daar lekker zitten eten onder een afdakje. Ook als het geregend had hadden we daar prima kunnen zitten!

Ja, en toen kwam het hoogtepunt van deze dag: de route door het Loetbos. Een soort Luts is dat, met overhangende bomen, veel vogels, broedende zwanen.. echt een prachtige route! Wat heerlijk om daar doorheen te varen. Hier en daar kronkelde het wat, en uiteindelijk kwamen we op een lang recht stuk, langs een Amerikaanse molen, een smalle sloot in de luwte van een boomsingel. Opnieuw overal vogels, gele lis, een feest voor het oog en voor het oor.

We voeren in eerste instantie een overdraagpunt voorbij, maar ja, daar miste het routebordje. Kwamen we snel genoeg achter, want de vaart liep dood op een onmogelijk uitstappunt. Toen we hadden overgedragen zaten we weer in de Hollandse veenweide polder. En bovendien: het weer was beter geworden, de zon was weer terug.

Het stuk terug richting Stolwijk was een heerlijk eind, weliswaar een beetje tegenwind maar wat een mooi land! Er zat nog één overdraagpunt in, waar we even pauze gehouden hebben. Roelof ging lekker in het gras liggen, pet over de ogen, Leo Mos deelde chocola uit.. het zat daar werkelijk heerlijk.

Op het laatste stukje naar Stolwijk kwamen mij twee grote vissen tegemoet. Hun rugvinnen staken boven water uit, ze hadden de bek open.. ze kwamen recht op me af, twee joekels van vissen, het leek bijna alsof ze me gingen torpederen. Nooit zoiets gezien! 20 cm naast mijn kano spatten ze weg, toen ik de peddel vlak voor hen in het water stak.

In Stolwijk probeerden Mient en Jan nog een alternatieve route terug naar de camping. Het was maar goed dat ze met zijn tweeën waren, want Mient bleef met zijn shirt onder een heel laag bruggetje aan een spijker hangen! Jan heeft hem bevrijd.

Na de douche gingen we naar hetzelfde restaurant als woensdag, de Polderkeuken. Want... die hadden vanavond onbeperkt spareribs eten, en er waren een paar in de groep die daar wel zin in hadden. Na de tweede portie spareribs zei Albert: “Mevrouw, hebt u nog een derde portie?” “Jawel!” “Dat is mooi! Maar ik hoef niet meer hoor, ik heb genoeg gehad. Ik wou alleen even weten of u nog een derde portie had”.

Vijf van ons hebben twee porties spareribs verorberd, de andere vijf kozen voor pasta met pesto resp. vegetarische lasagne. En daarna hadden sommigen onder ons ook nog ruimte voor een ijsje bij de snackbar tegenover het restaurant.. Kanoën maakt hongerig.

En dorstig, want toen we terug waren op de camping hebben we op het bankje voor de hut nog lekker een uurtje bij elkaar gezeten en de laatste restjes Berenburg opgedronken. Je kan toch niet van zo’n week terugkomen met Berenburg in je boot.. Kortom, het was een heel gezellige avond.

Atte

Vrijdag 17 mei:

Vandaag alweer de laatste dag. Iedereen is vroeg op. Alles is snel ingepakt. Op weg naar de Vlist. Maar de camping eigenaresse wacht ons nog wel even op en zegt jullie zijn nog een nacht gebleven. Was ook afgesproken, maar nu is de prijs voor één overnachting toch wel aan de hoge kant, in vergelijking met de voorzieningen die zei bieden. Maar oké na het legen van de portemonnee gaan we toch op weg. Het is een klein stukje rijden naar Haastrecht waar we bij de molen afladen en instappen voor de laatste etappe.

Het is een bewolkte en frisse dag. Dit veen riviertje leidt ons door een mooi Hollands landschap waar de elektriciteits palen van vroeger nog staan, houten palen. We varen via Vlist naar Schoonhoven. Hier zijn we een aantal jaren terug ook al eens langsgekomen. Toen vanaf de Lek door Schoonhoven naar Haastrecht. Op het eindpunt even in een weiland gegeten en daarna weer terug. In Café de Vlist ons laatste budget nog opgemaakt aan koffie met appeltaart. Gaat er altijd in bij de kanoniers.

Na het laatste stukje gepeddeld te hebben laden we de kano’s weer op en gaan op weg naar Joure.
Het zit er weer op. We hebben een heerlijke week gevaren over de Linge, in de Alblasserwaard en de Krimpenerwaard. Alle drie stukken hebben hun eigen karakter. Rivieren landschap, polderlandschap en nog meer polder.
Bij aankomst in Joure werden we weer verwelkomd door de aanwezige partners. Zij hadden de koffie al weer klaar staan. Nog even bij gekletst en opgeruimd. De volgende dag stond de open dagen van de watersport alweer op het programma waar we ook aanwezig waren.

Jan